

Hej Béla, most, hej Kadosa, –
Kemény tánc lesz ez a tusa!
Barna hajú szép hunfiak,
Mi haszna még a gyors nyilak!

Bár tőlük a nap elborul,
Tárnokvölgye bealkonyul:
Zászlótokon lecsüngve áll,
Nem repdes a turulmadár.

„Előre hun, Nimród fia!
Meg kell nekünk itt halni ma:
A vérszbanyák ott fenn vadul
Csikorognak, s nem jön a Hadúr.

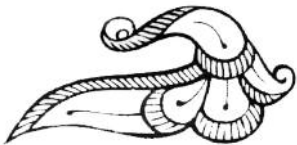
Előre hát, úgy forgasd
Utoljára kemény vasad,
Hogy sok vitézt küldhess levágva
Szolgáidul a másvilágra.“

Két kézre vi jó Kadosa,
Csillog-villog nagy pallosa;
Körös-körül hős Béla vág,
Omlik-bomlik a sokaság.

Harmad nap a hunok hada,
Mint új vihar, feltámad;
Harmadnapon kürtödbe fűsz
Torda fia, hős Bendegúz!

Zászlóidat a keleti
Szellő vígan lebegteti,
Hogy a turul repdes belé –
Nyugot felé, nyugot felé!

*Arany János: Keveháza
Részlet a Csaba-trilógiából*

Csihák György

FOROG A TÖRTÉNELEM KEREKE...

ACTA HISTORICA HUNGARICA TURICIENSIA
XIX. évfolyam 3. szám

ZMTE 40. sz. kiadványa

Budapest - Zürich

Ungarisch Historischer Verein Zürich

Csihák György

FOROG A TÖRTÉNELEM KEREKE...

Zürichi Magyar Történelmi Egyesület kiadványa

Budapest - Zürich

2004

Ezen irat figyelmes olvasása két órát igényel

Csihák György

ISBN 963 0349 02 X

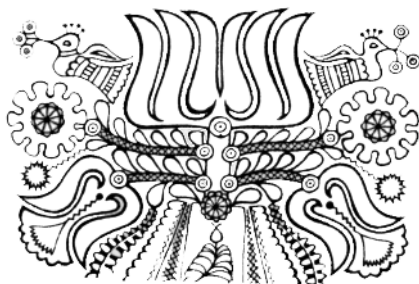
Felelős kiadó a szerző

Zepetnek Nyomda, 8171 Balatonvilágos
(& 2 (88) 480-511
Felelős vezető: Töttössy Péter

Tartalom

Laudatio	5
Mi van a kötődben menyecske? (<i>Magyar dalszöveg</i>)	7
Újra kell írni a történelmet?	17
A lovasműveltség - avagy Samu világkörüli útja	21
Finitus	37
Színes melléklet	39
Függelék	45

Laudatio

2

2004. május 1.

A munka ünnepe.

Magyarország az Európai Unió, teljesjogú tagja lett.

A csatlakozási ünnepség éjjelén Vaclav Klaus cseh államfő kijelentette, a cseheknek nem biztos, hogy örülniök kell. Világgá szállt a hír, hogy Lengyelországban új párt alakult a lengyel föld védelmére és ha ma parlamenti választás lenne, akkor ez a párt lenne a legnagyobb, kapna úgy harminc százalékot. A most csatlakozó országok közül Szlovénia gazdasági mutatói a legjobbak.

Az Európai Unió néhány, főleg gazdasági jellegű megállapodásból, néhány évtized alatt hatalmas, államok feletti apparátussá alakult. *Legitimitása nincs*, mert csak kormányok hozták létre. Most próbálnak alkotmányt készíteni, de mielőtt elkészült volna, több tagállamból az a hír járja, hogy ha népszavazásra viszik, elutasítják, például Angliában. Erre, a brüsszeli állásukat féltő bürokraták azt mondják, hogy akkor Anglia lépjen ki a közösségből. Nem mondják, hogy hogyan – mert erről nincs kormány szinten se közösen elfogadott megállapodás. Meglehet a nizzai ügy írást elutasítására gondoltak. Az írást elutasítás után, a nizzai megállapodást – az uniós szabályok értelmében el kellett volna vetni. Igenám, csak hogy az íreket újrászavaztatták, akik erre azt mondták, hogy olcsóbb elfogadni, mint addig szavazni, amíg úgy nem szavazunk, ahogyan Brüsszelben szeretnék. Inkább megszavazták...

Beléptünk tehát egy szervezetbe, amely se a korábbi, se az ezentúli önmagát még nem határozta meg.

Milyen reményeinket vesszük ebbe az új Európába?

Megvédenek minket. Ktől? Hogyan? Van-e egyáltalán példa arra, hogy kárpát-medencei legalább ezeregyszáz éves történelmünkben bennünket Európa megvédett?

Sok pénzt kapunk, mi is gazdagok leszünk, mint ők. Ki ígérte ezt meg? Egyáltalán: miről tárgyaltak évek óta és miben egyeztek meg? Ki ad nekünk majd sok pénzt? Nem éppen most találják ki a nagy európai országokban, hogy ők milyen szegények és nagyon kell ezentúli takarékoskodniuk? Nem azt mondják, hogy arányaiban is csak töredékét

kapjuk annak, amit előttünk Finnország, Portugália vagy Görögország kapott? Pénzügyminiszterünk most vett fel újabb nagyszámú hitelt, hogy abból adják a magyarok az önrészüket azokhoz a hitelekhez, amit majd az EU ad nekünk.

Megvédi a magyar kisebbségeket szomszédainknál. Ezért már mi is harcbaszálltunk az európai alkotmány készítésénél – mire rendre ellenünk fordultak természetes szövetségeseink, a közép-európai államok. Észteknek, letteknek, litvánoknak nem kellene a kisebbségek, mert a bevándorolt oroszok hozták rájuk a bolsevistákat, akik kitelepítették ezeket a népeket saját hazájukból. Mert a „kisebbség” az a bevándorló, akinek soha sehol senki nem ad területi önállóságot. Az csak östelepes lakosságnak jár, amilyen pl. a katalán, a friz – és a magyar mindenütt a Kárpát-medencében¹. Az autonómia-státusz példájának tekintik minden oldalról Dél-Tirolt. A legilletékesebb osztrákok (Kronen Zeitung 2004. 2. 7, Kurt Seinitz: „Az EU mint Dél-Tirol veszélye”) így vélekednek: „Ügyelnünk kell. Mindezen tapasztalatok alapján jobban tesszük, ha az emberi jogokra magunk ügyelünk. Sokkal fontosabbak annál, sem hogy egy hollandra (aki most az illetékes EU-komisszár. Csihák), pláne hogy az EU-ra bizzuk.” Az osztrákoknak van már bőséges EU tapasztalatuk: amikor hosszú évtizedek után alkotmányos rendjükben nem azt a pártot választották kormányra, amelyet Brüsszelben szerettek volna, akkor ellenük lázították fél Európát.

Jelentős gazdasági növekedés vár ránk. Ugyan mi módon? Az OECD jelentése szerint Nyugat-Európában soha nem volt nagyobb a munkanélküliség és tartósabb a gazdaság pangása mint most. A keleti bővítéstől saját gazdasági gyógyulásukat remélik. Ettől lesz nekünk jobb?

Nálunk egyenlőre a fordulat óta a magyar állam vagyona nagyrészt elúszott és semmi sem javult. A kilencvenes évek elején jelzett 22 milliárd dollár államadósságunk mára 55 milliárd. Ez év első három hónapjában havonta több mint 100 középüzem bezárt. A most csatlakozott országok között Magyarország tíz évvel ezelőtt az élvonalban volt, mára mindenben a sor végén vagyunk.

A Haza elveszett, de magyarok – még mindig vannak.

Ünnepeljük csatlakozásunkat egyperces néma fölállással.

¹ Sorszámmal jelölöm a helyet, ahol a tárgy bővebb, szakszerű kifejtése tanulmányozható. L: Függelék

Mi van a kötődben menyecske?

(magyar dalszöveg)

V iszünk-e valamit az EU-ba? Mi a hozományunk? Akár tetszik, akár nem: *a kemény nemzettudatú népek a sikeresek*. Ilyen a most velünk együtt csatlakozó többi nép. Ezért hagytak le minket már az első körben. Akár tetszik, akár nem.

Az EU-ban is az íreket és a finneket nevezik sikeresnek. Mindkét nép tanult a saját történelméből. Az *írek* sok évszázados angol elnyomás után megtanultak élni a szabadsággal. *Kelta gyökereikből táplálkoznak*. Európában csak nekik van honfoglalástörténetük – miként a magyarnak. A finnek orosz elnyomás alatt érték sikerre. Lehet, hogy tényleg rokonaink, mert a vörös hadsereget csak ők és mi győztük le háborúban. A többi északi néppel vívott sok évszázados harcuk eredményeként mára közösen kialakították Skandináviát, ahonnan ma egy csöppet talán csak Norvégia lóg ki.

No de mit cipelünk mi? Milyen tudattal megyünk mi Európába?

De Gaulle mondta egyszer, hogy nehéz olyan népet vezetni, amelyik csak sajtóból 150 félét eszik. Igenám, csakhogy a frank-germán tipikus gyalognép, legfeljebb kecskéje volt. A tejtermékeket Európába a nagylattartó lovasnépek hozták: a szkíták, a hunok, az avarok és a magyarok. Miként a fejlett földművelést, a fémfeldolgozást, a fehérnemű viselését, a naponkénti mosakodást, az országgyűlést és az alkotmányt.

Galliában a 7. században két-háromszáz független állam volt és Napoleon a 300 szuverén számát 38-ra csökkentette, Germániában a 18. század végéig 345 állam létezett. És csak a 19. század végén egyesült.

Alamus (Álmos?) és Arpadu (Árpád?) népének honfoglalása idején Európában csak a magyarnak volt saját betű írása, a többi ha írt, a latin betűt használta, vagy a hunoktól tanult runa-t. Birodalmunk a Duna torkolatvidékétől az Enns folyóig terjedt. Szomszédunk két császárság volt, mindkettőt 70 év alatt minden háborúban megvertük és túléljük. Első keresztény királyunk a római pápától olyan jogokat nyert, amelyeneket egy császár se, egy király se. *Hol van ez a tudatunkban?* Visszük ezt Európába?

Európa új urai azt tanítják, hogy Európát a germánok és a sclavok (a 19. század eleje óta szlávok) törzsei építették. Mit szólunk mi ehhez?

Idén februárban kétnapos konferencián Belgiumban bemutatkoztak az

EU-hoz csatlakozó államok. Ebből az alkalomból az Európai Parlament Információs Hivatala kiadott egy kétkötetes kiadványt angol, francia, holland és német nyelven „Európai történelmek” címmel (EU, ISBN 92 823 1625 4, szerkesztő: Christophe Degryse, Luxembourg). Az előszóban a kiadó a szöveg tartalmáért nem vállal felelősséget, nyilván minden állam felelős a maga szövegéért – miáltal bátran festhette a maga képét. A többiek megtették. Lássuk Magyarország miként mutatkozik be „Néhány fontos dátum a magyar történelemben” címmel:

1000 A magyar állam megalakulása Magyarország első királya I. István alatt.

1308-1437 A központi hatalom megerősítése.

1541 Budát elfoglalják a törökök. Az ország három részre szakad: a Habsburgok bekebelezik a nyugati részt, a központi rész török főnhatóság alá kerül, a harmadik részen a Tiszától keletre megalakul az Erdélyi Fejedelemség.

1711-1848 Osztrák uralom.

1867 A körülbelül fél évszázadig tartó Osztrák-Magyar Monarchia létrehozása.

1914 Magyarország részt vesz az első világháborúban a német birodalom (Reich: a francia szövegben) oldalán. A Magyar Köztársaság megalapítása november 16-án.

1938 Szövetség a náci Németországgal.

1941 Hadüzenet a Szovjetuniónak.

1944 Márciusban a német hadsereg megszállja az országot, a magyar zsidóság jelentős részét deportálják. Hadüzenet Németországnak decemberben.

1945 A Vörös Hadsereg elfoglalja Budapestet és kiűzi a németeket.

1949 Elfogadják a Magyar Népköztársaság alkotmányát.

1956 Népfelkelés, erős szovjet megtorlás, Nagyot, az ország akkori vezetőjét halálra ítélik.

1989 Magyarország *újra* demokratikus köztársasággá válik (mintha valaha az lett volna. Csihák). A szovjet csapatok elhagyják az országot (tényleg elhagyták? Csihák).

1990 Az *első szabad választások*.

Miért az *első*? Azért „szabad”, mert az alkotmányjogi és a közjogi hiátus állapotában lévő történelmi ország egész területét idegenek tartották megszállva? És azért választás-„ok”, mert a germán és a szláv nyelvekben „a nadrágnak két szára-*i* van-*nak*”?

A magyar sajtóban elhangzott ebben az ügyben valami mentegetőzés, de nem túl hangosan. Hetek múltán az egyik magyar megfigyelő állítólag

tiltakozott. Külügyminisztériumunk nem sokat ad arra, hogy alkalmazottai ismerjék a magyar történelmet. Ha ebben valaki részemről netán pártoskodó álláspontot vélne fölfedezni, álljon alább néhány *más példa**. Mivel a magyarázat (majd zárójelben) csak tőlem származik, ezért mindjárt idézem Róna-Tas Andrást a Magyar Tudományos Akadémia tagját, aki volt egyetemi rektor és tudományos minősítő bizottsági elnök. (Kérdés): „Mi a véleménye az úgynevezett hivatalos történettudománynak azokról az elméletekről, amelyek elvetendőnek érzik a magyar nyelv finnugor eredetét, új elképzeléseket vetnek fel?” (Válasz): „Nem hiszem, hogy ebben a kérdésben *hivatalos történeti álláspont*ról beszélhetnénk. Az a kérdés, hogy a tudományos álláspontunkat milyen bizonyítékokkal, milyen érvrendszerrel és módszerrel tudjuk alátámasztani. A puszta elméletek, kijelentések nem tudományos kategóriák. Nem az a kérdés, hogy ki mondja, hanem az, hogy mivel tudja bizonyítani. Új adat bármikor felbukkanhat.” (Magyar Nemzet, 1994.12.23.) Hozzátehetem, hogy az MTA tudományos kérdésre adott választ még soha nem minősített „hivatalossá”. Legfeljebb van „*hivatalosított történelem*” (Götz László).

Íme a néhány „*más példa*“.*

„...kezdetét vette Szombathelyen a Berzsenyi Dániel Főiskola uralisztikai tanszéke által tizedik alkalommal megrendezett Hungarológiai Nyári Egyetem hétfőn.... Az augusztus 22-ig tartó nyári egyetem előadásai *orosz nyelven folynak*, témái között szerepel a magyar őstörténet, a finnugor nyelvészet, valamint a magyar történelem...” (Magyar Nemzet 2003. 8. 10. 23. old. MTI.)

„A magyar nyelv a finn-ugor nyelvcsaládhoz tartozik, rokonai a finnek, az észtek, valamint számos kisebb *nép*, amely ma Oroszország területén, az Urál-hegység és a Volga folyó vidékén él.” (8.2. old.) „A magyarok évezredekre visszanyúló eredete a tudomány által nem teljesen tisztázott. Az egyik álláspont, amely szerint őshazájuk az Ural-hegység ázsiai oldalán volt és elődeik az urali népek finn-ugor családjához tartoztak, a nyelvtudomány eszközeivel igazolható...” (7. 1. old.) „A finnugor nyelvcsaládhoz tartozó, a *finnekkel és észtekkel* rokon magyar az Ural vidékéről indulva, *több évszázados*, gyakori harcokkal nehezített *vándorlás* után a 9. század utolsó évtizedében érkezett a *gyér szláv és avar népeességű Kárpát-medencébe*.” (2. 1. old.) (Hogy hívták azt a hegyet? Hol volt az a

***Forrás:** Tények Magyarországról. Külügyminisztérium, Budapest, 1996

1. Nemzeti szimbólumok

2. A Magyar Köztársaság nemzeti ünnepei

5. A magyarság hozzájárulása az egyetemes kultúrához

7. Magyarország története

(8) A magyar kultúra ezer esztendeje. 2000. 1. sz. Aláíró: Pomogáts Béla

haza? Évszázadokig harcolva vándoroltunk?) „Tévedés tehát azonosságot feltételezni az antropológiai eredet és összetétel, illetve a nyelveredet és rokonság között.“ (Magyar Nemzet, 2004. 3. 27. 32. old. Szende Tamás egyetemi tanár) „...a finnugor nyelvészek nem is beszélnek genetikai rokonságról, hanem nyelvrokonságról.“ (Magyar Nemzet, 2004. 4. 3., Csúcs Sándor egyetemi tanár.) Így mosdatják ezt a finnugor káoszszerecsent. *Mi, akik 150 éve pl. ellenvetjük, hogy a nyelvrokonság nem keverendő össze a néprokonsággal, az ő frazeológiájuk szerint "délibábos nyelvészkedők" vagyunk, akik nem szeretjük a „halszagú rokonságot”.* Hogyan is vélekedett Arany János, aki a magyar nyelv művelésére alapított MTA főtitkára volt 1865-től–1879-ig, „Az orthológusokra“ címen *őrölük*:

De mivel verba valent usu,
Halad a nyelv, akárhogy nyúzzu(k).

Kisütik, hogy a magyar nyelv
Nincs, nem is lesz, nem is volt;
Ami új van benne, mind rossz,
Ami régi, az meg tót.

Boncold csak nyelvész! hát baj, hogy az áldozat elvész?
Tartozik ez terád?... Egy biztos: nem anyád!
Ahogy indult a nyelvészet árja:
Árpád nyelve csak ferdített árja.

Ezután már hiába
Küldtök vissza Ázsiába.
Illünk az orosz igába.
A nagy Szláviába.

„...Nyugat felé áramló sztyeppe népek *mind eltűntek a Kárpát-medencéből*, beleértve a hunokat és az avarokat is.“ (5. 1. old.) (Most akkor mindenki eltűnt, vagy azért gyéren ott volt a szláv és az avar?) „Ez a honfoglalás azonban nem jelentette a törzsi-nemzetségi szervezetben élő, pogány istenekben hívő lovas-pásztor nép életmódjának teljes feladását....és a nomád életmódról áttért a földművelésre.“ (2. 1. old.) (Honnan veszik ezt? Olvassák el a Kárpát-medence térítésével megbízott Piligrim passauai püspök levelét VII. Benedek pápához 974-ből. Forrás: Die Magyaren. 19. old. Corvina, 1989.)

A rend kedvéért és a teljességre való törekvés nélkül foglaljuk össze

annak lényegét, hogy mit értünk „finnugorizmus” alatt.² Azért beszélhetünk –“izmus”-ról, mert *hatalmi rendszerről* és nem egyszerűen egy tudományos nézetről van szó.

A 19. század elejéig a magyar iskolákban azt tanították, hogy a magyarok elődei az avarok, a hunok, a szkíták. Ez utóbbiakat szittyának nevezték. Ezen népek kiindulási területének a Turáni Alföldet tekintették, s így magunkat turáni népnek tanítottuk. A 19. század közepétől az őstörténet kutatásában a nyelvtudomány vette át a vezető szerepet. Egyes nyelvész csoportok máig azt állítják, hogy lettek és vannak nyelvcsaládok. Ezek a nyelvcsaládok úgy születtek, hogy egyes népcsoportok egy-egy közös őshazában lakva kialakítottak egy-egy közös ősnyelvet, majd elszaporodván az őshazából elvándoroltak és vitték magukkal nyelvüket, s így gyakran genetikusan leszármazási, egymással embertaniilag is rokonságban álló önálló népek egymás nyelvrokonai maradtak. A nyelvek keveredtek is, sőt egyes népek nyelvüket más nyelvre cserélhették. Így születtek a nyelvészek agyában a finnugor népek is.

A nyelvészek a nyelveket alapvetően két fő csoportba sorolják: vannak a *ragozó* és a nem *ragozó hajlító nyelvek*, utóbb csatlakoztatták az izoláló és az inkorporáló nyelveket. *A ragozó nyelvek a régebbiek, a fejlettebbek, a gazdagabbak. A magyar erősen ragoz.*

Alapos nyelvészeti szaktudás nélkül senki ne akarja ezeket a dolgokat magyarázni, értelmezni, mert a nyelvészet pont olyan tudomány mint a többi, valóságos eredményeit mindenki tartozik tisztelni.

A finnugor rokonsággal alapvetően három fő baj van.³ 1. Legközelebbi nyelvrokonainknak tanított ugorok (vogulok és osztyákok – más néven manysik és hantik) – még ha esetleg hordoznak is magukban olyan géneket mint mink – külső testi megjelenésükben alapvetően elütnek a magyartól, de a finntől is. 2. A finnugor nyelvészek által nyelvrokonainknak tanított népek nem rendelkeznek olyan nyelvemlékekkel, ami alapján nyelvrokonságunk tudományos alapossággal szükséges és elégséges módon bizonyítható lenne. Ezen népek közül a legrégebb nyelvemlékekkel a magyar rendelkezik, de ez kevés a nyelvrokonság rendszeres bizonyításához. A nyelvészek által feltételezett finnugor ősnyelven eddig egyetlen mondatot sem sikerült találni, a nyelvészeti módszerekkel kikövetkeztetett finnugor őshazát csak az elmúlt ötven évben a szakirodalomban kilenc különböző helyre képzelték,⁴ a hely régészeti igazolása máig várat magára. A finn kutatók egy része 1980-ban „kivonult” valamennyi közös őshazából mondván, hogy ők mindig ott voltak, ahol most vannak. 3. A nyelv (ha a rokonság tényleg igaz) kivételével, a 47. szélességi fok felett élő többi finnugor néppel semmi

nem köti össze a magyart a szellemi és a tárgyi műveltség világában. Nagy erőlködéssel kimutatható valami gyenge szál, de a mi műveltségünk gyökerei máshová vezetnek. Nálunk nincs rénszarvas, fenyő, sarki róka, medve, sámán; de van például táltos, nap, hold, tulipán, daru, sárkány, griff – *sajátos zenei anyanyelv*, aminek ma párja csak Belső-Ázsiában akadt. Van *saját betűírásunk, ami a finnugorok világában ismeretlen*.

És ami nincs Magyarországon: kellő összehasonlító nyelvtudományi gyakorlat, ami a legfontosabb lenne valóságos nyelvi kapcsolataink megállapítására, mert ahhoz nyelvünket illene szakszerűen összehasonlítani legalább a ragozó nyelvekkel, mint a szumér, a régi egyiptomi, a japán – hogy csak néhányat említsünk a többtucat és nyelvészeink által elhanyagolt nyelvek közül. Százötven éve csak a rokonnak kinevezett más nyelveket hasonlítgatják és senki nem is tud ma már olyan nyelveken, ami több más nyelv szakszerű vizsgálatához kellene. Kijelentik pl., hogy a hun nyelv elveszett, de a kínai (ujgur, mandzsu, tibeti, tatár stb.) történelmet, régi iratokat senki nem ismeri, pedig a hun nyelvet onnan meg lehetne ismerni. A szkíta nyelv is elveszett – állítják nyelvészeink. Szakismeretek hiányában nem tudnak mit kezdeni, vezető nyelvészek bizonyításával, amely szerint a *szumér-nak nevezett nyelv a szkíták nyelve*.

A Török Állami Levéltárban mintegy 70-80 millió irat hever. Ebből eddig mintegy kétszázezeret feldogoztak, úgy hárommillióról sejtik, hogy mit tartalmaz. Ezek közül egy volt a Tarihi Üngürisz.⁵ Ebben a levéltárban az utóbbi 50 évben egy magyar se kutatott. Igaz, legalább tíz olyan nyelvet kellene hozzá jól ismerni – ami nem mind halt ki.

Néhány szó erejéig említsük meg, hogy vannak nyelvészek a világon, akiknek más és igen elgondolkoztató bizonyágaik vannak a nyelvrokonságról. N. S. Trubetzkoy a múlt század harmincas éveiben igazolta, hogy nincsenek nyelvcsaládok, hanem „regionális nyelvszövetségek”, amelyek az együttélés során valóban kialakulhatnak.⁶

„A génkutatás természetesen nem bizonyította be, hogy nem vagyunk finnugor nép. Azért nem, mert a génkutatás eredményei csak azt mutatják meg, hogy egy-egy népességben bizonyos gének milyen arányban vannak meg. Ezek az eredmények különbözőképpen interpretálhatók. Azt azonban még senki sem tudta megmondani, hogy pontosan melyek lennének a „finnugor gének”, és hogy ezeknek milyen arányban kellene meglenniük a magyarok között, hogy genetikailag „finnugoroknak” tarthassuk magunkat.” – írja Csúcs Sándor egyetemi tanár – talán Szabó István Mihályra célozva (Magyar Nemzet, 2004.4.3. 34. old) *Ezért beszélhetünk „finnugorizmus”-ról*. A finnugor nyelvészek megszokták, hogy min-

den tudományágnak előírják, hogy mi a dolga. Ha valaki a régészetben, a nyelvkutatásban, embertanban, régészeti növénytanban, zene-tudományban, néprajzban – és sorolhatnám az összes tudományágot – bármi mást merészel kutatni, mint a finnugor gyökereket, és mást merészel bizonyítani, mint amit a finnugoristák parancsolnak, akkor szakmájában nem engedik érvényesülni, tudományos munkái megjelenését igyekeznek megakadályozni az egész világon, a személyt igyekeznek lejáratni, nevetségessé tenni, lehetetlenné tenni. És fordítva: a finnugoristák mindenkinek előírják a tudományban, hogy dolga a finnugorizmus alátámasztása. Például – amint a fenti példa mutatja – a génkutatásban is. Az már föl sem merülhet, még elméleti szinten sem, hogy a bizonyítás a finnugoristák dolga, hogy a génkutatóknak nem feladata a „finnugor génnek” megtalálása, a finnugor nyelvészek nyelvészeti és más egyéb feltételezéseit alátámasztása. *A finnugorizmus hívei* nem érzik feladatuknak, hogy saját eredményeiket és vizsgálati módszerüket felülvizsgálják a többi tudományág valóságos eredményei tükrében, hogy a tudományos ellentmondásokat a maguk területén föloldják. *Ez pedig így már nem tudomány, hanem „izmus”.*

Elgondolkodtató, hogy így megy ez töretlenül százötven éve. Így pusztítják nemzeti történelmünket, mítoszainkat. Így összezavarják, rombolják nemzeti tudatunkat, miáltal megtörik a nemzet gerince. Így meggyünk Európába.

A magyar nem tud erőt méríteni saját forrásából, mint az írek a keltából, a szlovének, a horvátok, a szerbek az Európát építő nagy szláv múltból – vagy akár a tótok és a csehek a „nagyomorva” és a románok a „dákóromán” mítoszukból. Térségünkben ma már ezek az igazán sikeres népek. Mi pedig egyre jobban lemaradunk.

Ezért fontos valóságos múltunk, igazi gyökereink ismerete. Dunát lehet rekeszteni ma már korona-szakértőkkel is, ezért idézzünk ebből a részből is. Tudni lehet, hogy Európa történelmében először a mi koronánk szent és nem a király, hanem az ország koronája. A hozzá kötődő alkotmány és eszmerendszer nemcsak első, hanem egyetlen Európában. Miként apostoli király is csak egy van: a miénk. Az első (István) a római egyház szentje – családja több szentet adott a római egyháznak, mint bármely más család – és az utolsó (Károly) idén lesz boldog. ”István a II. Szilveszter pápától kért koronával 1000-ben megkoronáztatta magát...” (8. 1. old.) „II. Szilveszter római pápától kért és kapott koronát.” (2. 1. old.) „...valószínűleg egy koponyaerekje-tartó és a Dukász Mihály bizánci császár által 1074 körül I. Géza magyar királynak ajándékozott görög korona összeállításából keletkezett.” (1. 2. old.) (Eddig senki, egyetlen

hiteles történelmi adatot bemutatni nem tudott, ami azon feltevéseket igazolná, hogy mi kértünk, vagy kaptunk volna bárkitől koronát, s hogy ami mégis van, azt így barkácsolták volna.) „A koronát és a koronázási ékszereket...” (1. 2. old.) (Valahol olvastam „koronázási kellékek”-et is, mint valami szabóműhelyben. Ugyan mit tekintenek ékszernek, kelléknek: a koronát?, a jogart?, a kardot?, vagy a palástot? – mert ezek a mi *koronázási jelvényeink*.) (István) „Bevezette népét a keresztény Európa nemzetei közé...” (8. 1. old.) (Eltekintve attól, hogy – a magyar kivételével – Európában a nemzet évszázadokkal később született, hol volt akkor az, a legalább két, máig fennálló európai és keresztény *állam*, amelyek „közé” a mi népünket be lehetett volna vezetni? Arról viszont megbízható források tanúskodnak, hogy István előtt legalább két pápa kérte fegyveres segítségünket. A császárok később is nem egyszer rabságba vitték, vagy adófizetésre kötelezték a pápát. Említsük meg, hogy végleges honfoglalásunk idején Rómában megfojtottak nyolc pápát.

„Tehát a latin „sanctus”, magyarul nagyszerű, kiváló, fenséges. Így: Szentföld, Szent Jobb, szentmise, szentgyónás, Szent Korona.” (Életünk. Az európai magyar katolikusok lapja. 2004. 2., 6. old.) (Így. Egy katolikus lapban nem tudják, mi a *sanctus* és a *sacer* különbsége.) Jegyezzük meg: *a római egyház a magyar pénznek és a magyar fegyvereknek fönnmaradását köszönheti.*

„1945 után a korona nélküli, úgynevezett *Kossuth-címer* került a zászlóra.” (1. 2. old.) (Történelemírásunk kellően igazolta, hogy ez kommunista mű volt. Kossuth apánk mélységesen tisztelte nemzeti múltunkat. Lehetett volna akár köztársasági elnök is, de ő kormányzó lett, mert a kormányzó a Corpus Juris Hungarici – a magyar történelmi alkotmány – intézménye arra az esetre, ha nincs koronás királyunk.)

Tisztelt szakértők, Kossuth Lajostól tanulni nem szégyen. De a magyart gyalázni igen. Egyszer azt írta nekem valaki: a magyar ellensége nem a német vagy az orosz, hanem egy másik magyar.

„A híres hun király, Attila (helyesen Atila. Csihák) innen, a Tisza folyó mellől irányította hatalmas, de rövid életű birodalmát. Halála után a hun birodalom szétesett és a területen ismét germán törzsek osztoztak.” (7. 1. old.) (Tényleg?) Tegyük hozzá: The American Heritage. Dictionary of the English language. Published by American Heritage Publishing Co., Inc., Boston / New York / Atlanta / Geneva / Illinois/ Dallas / Palo Alto, 642. old.:

„HUN 1) One of a fierce barbaric race of Asiatic nomads who, led by Attila, ravaged Europe in the fourth and fifth centuries A.D. 2) Any savage, uncivilized, or destructive person. 3) Slang. A German soldier. Used derogatorily. (Old English Hu_{ne} and Hu_{nas} (both plural), from Late

Latin Hu⁻ni, from Turki Hun-yü.”

„Hun-ga-ry. Hungarian. Mag-yar-or-szág. Hun., Hung. A republic occupying 35,902, quare miles in central Europe. Population, 10,123,000. Capital, Budapest. (Medieval Latin Hungaria, from (H)ungari, U(n)gri, name of the people, from Old Russian Ugre. See Ugrian.)”

Magyarul:

Hun. Ázsiai tüzes barbár nomád fajta, Attila vezetésével feldúlta Európát a Kr.u.-i 4. és 5. században. 2) Barbár, civilizálatlan, destruktív személy. 3. Sleng. German zsoldos. Becsmérlő értelmű. (Régi angolban Hu⁻ne és Hu⁻nas (mindkettő többesszám), a késői latinban Hu⁻ni, származik a török Hun-yü-ből.)

Hun-ga-ry. Hungarian Mag-yar-or-szág. A köztársaság területe 35,902 négyzetmérföld, Európa közepén. Népesség: 10,123,000. Főváros, Budapest. (Középlatin Hungaria, származása: (H)ungari, U(n)gri, a régi Oroszországból származó Ugre népnévből. Lásd: Ugor.)

Így jelenünk meg a világ előtt, ezt visszük Európába, ez a hozományunk. Igaz az, hogy mi se tudjuk, hogy kik vagyunk? Így kapunk majd védelmet, sok pénzt?

Az egészséges nemzettudat alapja, építője, a becsületes nemzeti történelemkutatás, történelemírás, történelemtanítás. Ez az, ami nincs nekünk. Évszázadok óta.

Emlékezzünk erre is egyperces néma fölállással.

Újra kell írni a történelmet?

Ez a cím azért jutott eszembe, mert a világ történelemmel foglalkozó irodalmában az utolsó száz évben, szerintem, ezt a mondatot írták le a legtöbbször. A tudomány minden területen halad, így a történelemtudomány is. A különböző tudományágak egymást is segítik: a technika vívmányai lendítik a szellemi tudományt, a gondolkodó ember fejleszti a technikát. A ráció már a határokat fesztí, hiszen elpusztul a víz, a levegő – az ember léte. „Vissza a természethez” – de ma már inkább *vissza a megismerés ősi útjához, a belső megismeréshez*. Vissza ahhoz a világhoz, amikor az ember a természettel összhangban élt, önmagát a világ részének és nem urának tekintette.

A Science (amerikai tudományos folyóirat)* 2000 őszén rövid össze-foglalót közölt a nyugat-európai génkutatás eredményeiről. A közleményt aláírta a világ tizenhét kiváló genetikus. Mondanivalójuk lényegét a mi szempontunkból nézve, így foglalhatjuk össze (idézet szabadon Szabó István Mihálytól).

„Semino és társai szerint (2000) a mai magyarság genetikailag a kelet-európai népek egy meghatározott őskőkori túlélő csoportjának (lengyelek, ukránok és részben még a horvátok) közös gyökereiről eredeztethető. Világrészünkre a mai lakosság 80%-ának ősei a felső paleolitikum (felső őskőkori) idején két hullámban települtek és a *magyarok ősei is ezen őstelepesekkel együtt, mégpedig az első hullámmal érkeztek*. Az európai emberek történetének felderítésére a nem rekombináldó Y kromoszóma 22 bináris markerének vizsgálatát végezték. Az Eu19 halotípus, ami az M45 à M173 leszármazási vonalból ered, *Nyugat-Európa lakosságában nincs jelen, de előfordulásának maximuma Magyarország, Lengyelország és Ukrajna népességére esik*. Az M3-jelzésű leszármazási vonal (Eu22), ami ugyancsak az M45-től veszi eredetét, közönséges előfordulású a *natív amerikaiak és néhány szibériai populáció tagjai között*. Ez arra utal, hogy az M173 olyan ősi eurázsiai marker, amely a *Homo sapiens sapiensnek* abban a csoportjában lépett fel, *amely 40-35 ezer évvel*

*Semino, O., Passarino, G., Oefner, P. J., Lin, A. A., Arbuzova, S., Beckman, L. E., De Benedictis, G., Francalacci, P., Kouvatsi, A., Limborska, S., Marcikiae, M., Mika, A., Milka, B., Primorac, D., Santachiara-Benerecetti, A. S., Cavalli-Sforza, L. L., Underhill, P. A.: The genetic legacy of Paleolithic Homo sapiens sapiens in extant Europeans: A Y chromosome perspective. Science (USA) 2000, 290. 1155-1159 old.

ezelőtt érkezett Európába és az Aurignac kultúrát terjesztette. Ez a kultúra azután csaknem egyidőben, Szibériában is megjelent. Utóbbi képviselői közül egyes csoportok majd Amerikába vándoroltak.“

A Science-ben megjelent írásra elsőként Cser Ferenc ausztráliai alelnökünk, az MTA doktora hívta fel a figyelmemet, s azóta előadásaimban megemlítettem. A tárgy első, szakszerű, magyar szempontú feldolgozása Szabó István Mihály, az MTA tagja nevéhez fűződik, aki egyesületünk XVII. Magyar őstörténeti Találkozóján (Budapest 2003) tudta először, nyugodt körülmények között nézeteit kifejezni. Dolgozata megtalálható találkozóink kötetében.

Cser Ferenc (Gyökerek. Töprengések a magyar nyelv és nép kárpát-medencei származásáról 224. old. A szerző kiadása. Melbourne, 2000)⁷ az első, aki minden fontos részletre kiterjedő, tudományosan megalapozott munkát tett az asztalra arról, hogy őshazánk a Kárpát-medencében található. A genetikusok fent ismertetett jelentése Cser eredményeit alátámasztja.

Osztom Cser és Szabó nézetét a tekintetben, *hogy a frontokon illene letenni a fegyvert, hiszen a különböző, de tudományosan megalapozott nézetek összehétközthetők. A szálakat már csak össze kellene kötni.* Ezt teszem a következő fejezetben és erre hívtam minden jószándékú szakembert (*Válaszfalak* nélkül. Magyar Nemzet, 1955.6.12, 10. old. L: itt a függelékben is).

Egyesületünk nemrégiben elhunyt tagja, Nagy Gyula „Az ellopott magyar őstörténet”⁸ c. munkájában kitűnően igazolja: *őstörténetünket ellopták. Nem újrainni kell – csak megismerni. Már rég megírták, csak utóbb ellopták.*

A magam részéről az alábbiakat kívánom hozzátenni. A régészek nem tudtak eddig a Kárpát-medencében folyamatos emberi telepedésre bizonyítékkal szolgálni, de az ún. Istállóskő, Szeleta kultúra korát nagyjából arra az időszakra teszik, amikor a fenti tudósítás szerint, a nevezetes marker térségünkben megjelent. Erre az időre teszik a régészek az ember rendszeres megtelepedését a Kárpát-medencében.

Arról viszont már bőséges adatot szolgáltat mind a régészet, mind az embertan, hogy *a Kárpát-medencébe az eurázsiai nagy lovasműveltségek népei folyamatosan települtek, mind a Közel-Kelet, mind Közép- és Belső-Ázsia irányából.* A nevezetes marker tehát, szaporodhatott itt a medencében is, de az is lehet, hogy akik újra és újra bejöttek, mindég főleg ugyanazt a gént hozták – tehát *embertanilag ők rokonaink, mi pedig az ő utódaik vagyunk.*

A lengyelek, az ukránok és a horvátok körében élhetnek vérrokonaink

– ezt már a magyar genetikusok is megállapították. Ehhez csak hozzá kell tenni, hogy Lengyelország alatt nyilván nem a volt porosz és német területet, hanem a történelmi Lengyelországot kell érteni, s az Krakkó és környéke, ami előzőleg *avar birtok* volt. Ide kapcsolódik az „ukrán minta”, ami szintén a *lovasbirodalmak területe*.

A lengyelben „polovec” az *kun. Havasalföld és Moldova is*, még a 15. századi térképeken is „Kumánia”. A történelem ismerői a „horvát minta” sem lepi meg. A *horvátokat* Heraklios császár (575-641) telepítette az Északkeleti-Kárpátok előteréből a Balkánra, *első vezetőik avarok lehettek (Mikkola)*. Közép-Európában az avarok legtovább a ma Dalmáciának nevezett területen éltek. Utolsó honfoglalásunk alkalmával Árpádi parancsra Kadosa népével elfoglalta ezt a területet egészen Dures-Durazzo – eredetileg Durasu vidékéig. Tehát, a *lovasműveltség köti össze a magyar, az ukrán, a lengyel és a horvát „mintát”*.

*Nyugodt lélekkel állíthatjuk, hogy mi, akik ma magunkat magyarnak nevezzük, itthon vagyunk a Kárpát-medencében, úgy negyvenezer éve. Vigyük ezt a tudatunkat Európába! De hová nyúlnak gyökereink? – a lovasműveltségbe.*⁹

Ahová a gének is vezetnek.

A lovasműveltség – avagy Samu világkörüli útja

Samu néven egy barlanglakó néhány emberi csontdarabja egyszeriben világhírű lett, amikor Vértes László a Vértes hegység egy barlangjában 1965-ben ráakadt. Samunk akkoriban valami ötszázézer éves volt, azóta kora gyakorta változik.

Lehetséges, hogy Samunk valami ismeretségbe is keveredett az eurázsiai ősló valamely ősével, de ez idő szerint annak semmi jele, hogy lovagolt volna. Viszont – ha senki nem csalt, akkor lehet, hogy Samu a legrégebb emberi ember Európában.

Anélkül, hogy ebből a néhány együgyű gondolatból messzemenő következtetéseket levonnánk, nyomatékosan ismételjük a nevezetes gondolatot: *nincsenek véletlenek és minden összefügg mindennel. A művészet pedig szent, az ősi műveltségek szakrális műveltségében szigorú rend van, amit az európai művészet is követett egészen a középkor végéig. Az ősi műveltségek szakrális művészetében véletlenről beszélni tudománytalan.*

A Duna-menti földművesek története viszont már tudományos ismert tény és összekapcsolódik elsősorban a *Folyamköz, Egyiptom, Anatólia, a Kaukázus-vidék, Közép- és Belső-Ázsia* műveltségével.¹⁰ A továbbiakban eltekintek az *őstörténeti fogalmak* magyarázatától ám a jobb megértés kedvéért tanulmányozandók kiadványainkban. Mert például hol van és mi is az az őshaza? Van-e, s ha igen, mi a különbség a nyelvrokonság és a néprokonság között? Kik az őseink és kik a rokonaink? Szíveskedjék ezeknek utána nézni az is, aki azt hiszi, hogy ismeri a helyes választ.¹¹

Egy népet meghatároz külső testi megjelenése, valamint szellemi és tárgyi műveltsége. A géneknek mindebben meghatározó szerepük van, mégis, e mondatban minden szónak messze vivő, külön önálló jelentősége van. Vegyük sorra.

Külső testi megjelenésünket tekintve törökös típusúak vagyunk.

Törökös típusunk etnikai-embertani, tehát a ma élő, tudatosan kiválasztott magyar népességről van szó. Egyesületünk alapító tagja, a történelemtudomány kandidátusa Henkey Gyula személyesen megmért közel negyvenezer élő személyt és egységes rendben az adatokat földolgozta, tudományos iratokban, leginkább egyesületünk kiadványaiban eredményét közzétette. *Eszerint a mai magyarság 46,8%-a közép-ázsiai*

(turanid, pamíri, kaszpi, mongolid) és 8,1% kaukázusi. Tehát összesen 54,3% az un. törökös típusokkal hozható kapcsolatba. A finnugor formák aránya 3,8%.¹² Az adatokkal kapcsolatban három dolgot kívánok hangsúlyozni: 1. az ember típusbesorolása semmit nem mond tudatáról, tehát se szellemi, se tárgyi műveltségéről; 2. az egyes típusok megnevezése, még akkor is, ha igen pontos és milliméterekben is kifejezhető, de mégiscsak egy név, mint asztal, szék, vagy a nyelvészetben a finnugor.

Az etnikai felmérés viszonyítási alapja pontosabb az asztal, a szék, vagy a finnugor névnél, mert az adott területen őshonosnak tekintett valóságos embertípus adatait teszi mércéül. Ezzel ellentétben pl. még senki nem bizo-

Anya (László Gyula rajza)

nyította, hogy bármikor, bárhol létezett volna indogermán, netán finnugor őshaza, ősnyelv, ősnép – mindez csak feltételezés és a feltételezésre épített újabb feltételezés.¹³

A genetikusok és Henkey adatai viszont bizonyítják, hogy kétség kívül nem vagyunk finnugor nép. Cser pedig újabb erősítést nyert atekintetben, hogy őshazánkat a Kárpát-medencében „keresük”.

László Gyula honfoglaláskori koponyák és sírmellékletek alapján így rajzolta meg egy korabeli magyar anya képét – palmettás díszekkel.¹⁴

Összehasonlításként nézzük meg egy mai kurd nő képét aki nyugodtan lehetne a mi honfoglalónk ikertestvére.

Kurd nő ma

És íme, egy berber (tuareg) leány. A berberiek ősi ellenségei az araboknak, az izraeli hadsereg legjobb katonái, feltehetőleg a Földközi-tenger partján elpusztult nagy műveltségek (Trója, Kartagó) menekültjei. A három nő lehetne egyiptéjü iker. Összehasonlításként egy ugor (osztják,

Berber nő ma

azaz hanti) nő. Láthatóan kilóg a családból, mongolid fejével.

A továbbiakban gyors lépésekben óriási utat teszünk meg térben és időben, s igyekszem képi úton megeleveníteni azt, *amit szellemi és tárgyi műveltségünk gyökereiről* az elmúlt években, főleg előadásaimban bemutatam. Nem állhat itt minden kép, de a legfontosabbakat színesben is bemutatom a mellékletben. Sajnos a továbbiakban szöveggel néha utalnom kell arra, ami látható, de tartózkodom a belemagyarázástól. Az olvasó maga kell eldöntse, hogy mit lát. Mert én sok mindent *megmutatok* képekben *abból, amit a genetikusok mutatnak a maguk módján.*

Az őstörténet – bizonyítja Nagy Gyula is – meg van írva, csak olvasni kell. Nekem egyszer valaki azt mondta, hogy az igazság gömbölyű: bármely irányba indulsz, ha egyenesen haladsz ugyanoda érsz.

Vizsgáljuk egyenesen, tisztességesen a szellemi és a tárgyi műveltséget és vegyük észre azt, ami hozzánk köthető. Ne foglalkozzunk most túl sokat a nyelvvel. Itt szögezzünk le csak annyit, hogy a nyelv igen fontos, sőt az életben vannak helyzetek, amikor életbevágóan fontos. Ám mégis, csak *egy része* a szellemi műveltségnek – akkor is, ha a szellemi műveltség egy részének a nyelv a hordozója.

„Nyelvében él a nemzet” – tanítják nálunk – a svájci nemzet négy „nyelvében él” – és nem ismerek keményebb tudatú nemzetet: – *mert a történelemtudat a döntő.*

Mielőtt tovább mennénk, vegyünk sorra néhány gondolatot, arról, a sokat vitatott ügyről, hogy nekünk magyaroknak lehet-e valami közünk az avarokhoz, vagyis a hunokhoz, vagyis a szkítákhoz – illetve a keltákhoz?

Oszyák nő ma

Az mára minden szinten eldőlt dolog, hogy utolsó honfoglalásunk során mindazon területen, amit Álmos és Árpád honfoglaló népe elfoglalt, megszállt, vagy hódoltatott, éltek avarok. *Így az avarok bennünk, mai magyarokban biztosan tovább élnek*, miként a később érkezett besenyők, kunok, jászok, palócok, herények, csécsények stb. és még több más népcsoport, mindegy mikor jött – mind egyformán igen jó magyar.

Bonyolultabb, vagy inkább *kevésbé tisztázott* a helyzet a keltákkal, a hunokkal és a szkítákkal. Azt sok forrásból tudni lehet, hogy mindhárom nép óriási birodalmakat hozott létre a mai Dániától Vlagyivosztokig, illetve a kelták a mai Angliától Anatóliáig. *Aziránt sem lehet kétség, hogy eleink, bárhol formálódtak, ezen a területen alakultak.* A Kárpát-medence pedig mindezen birodalmaknak – legalább időlegesen – a központja, vagy egyik központja volt. Igenám, csak hogy pl. a hunok történelmének kezdetét a kínai krónikák úgy harmincötezer évvel ezelőtre teszik. Tudnunk kell, hogy a magyar történelemkutatás már ezeröttszáz év távlatában is nagy nehézségekkel küzd – most legyen mindegy, hogy miért? Ezért is sok a találgatás, a „délibábos történészkedés“, a nyelvtudomány – egyébként illetéktelen – túlsúlya a korai történelmünk kutatásában stb.

Ebben a helyzetben különös jelentőséget kap a legendák, a mítoszok mélyebb tartalmának felderítése. Ez ma világjelenség és a mi esetünkben sajnálatos, hogy a nyelvészeti zsákutcába vitt magyar őstörténet kutatás éppen nemzeti mítoszainkat, legendáinkat, sőt krónikáinkat *lebecsüli*.

Épp így fontos a történelem társtudományainak, vagy segédtudományainak, szerepe, mint a régészet, a biológia, a zenetudomány, a népművészet szerepe, eredményeinek bevonása a történelem kutatásába.

Az európai génkutatás eredményei nagyot lendíthetnek dolgunkon, hiszen 40-35 ezer évi folyamatosságunkról tanúskodnak a Kárpát-medencében. Tehát jelenti azt – amit sokan eddig is véltek –, hogy a népek soha nem vonultak úgy tovább, hogy valaki ne maradjon. Tehát van egy biztos fogódzkodónk arra, hogy ahogyan az avarok megértek itt minket, a hunok *megérhették* az avarokat, a szkíták a hunokat. Ez nem feltétlenül jelent népi, nyelvi, kulturális teljes egységet, hiszen akkora területen ma sem tud az kialakulni, nem beszélve arról, hogy mennyivel nehezebb lehetett volna öt, tíz, vagy harmincezer évvel ezelőtt. Ez eddig is világos volt. Egyesek feltételeznek a Kárpát-medencében kelta folyamatosságot is, ám most felmerül a kérdés, hogy Nyugat-Európában hová lett az ő génjük? Vagy az más, mint a miénk? De van itt több érdekesség, ami viszont a génkutatás eredményei láttán valószínűsíthetőbbé válik. Utolsó honfoglalásunk korából például, keresik és nem találják a térképen a magyart.

Magam is többször rámutattam, hogy a magyar – miként a kelta, az avar, a hun és a szkíta, de a történelemben több más népnév is – összefoglaló népnévként is születhetett, anélkül, hogy valójában lett volna ilyen nép. Pontosabban: egy nagy néptömeg, egy nagyobb terület szellemi közössége lett kelta, szkíta, hun, avar - magyar. Írásos forrása van, hogy a tatárok a Kr. utáni 12. században minden hódoltatott népnek megparancsolták, hogy magukat tatárnak nevezzék. Régészeink a mellékletek alapján sokszor alig tudják megállapítani, hogy a sírban valóban avarokat találtak-e? Kínai forrásban fellelhető, hogy a hun-ok önmagukat nevezték hun-nak. Egyik kánjuk azt írta, hogy hódoltatott minden íjférsítő népet az Uráltól Koreáig és ezek most mind *hunok*. Ki tudná megmondani, hányféle nyelvet beszéltek, hogyan öltöztek, gondolkodtak ekkora birodalmak népei, a hunok, a tatárok, a magyarok?

*Ez azonban nem akadályozhat meg most bennünket abban, hogy ezen a hatalmas területen megkeressük azt, ami velünk kapcsolatba hozható. Kiemelék két dolgot: koronánkat és népvnevünket.*¹⁵

Tudniillik, hogy nálunk a „hivatalos nyelv” I. István király óta 1844-ig a latin volt, tehát a latinból kell kiindulnunk. Ez alatt az idő alatt a magyar király „Rex Hungarorum”, a magyar korona „Sacra Regni Hungarici Corona”. A „Hungarorum” és a „Hungarici” „magyar” fordítása, már ránézésre is gyanús: hol van ott, hogy „magyar”? – sehol.

Láttuk, hogy a „hun” egy hun szó és azt jelenti, hogy – hun. Van egy korabeli nyugati forrás, amely szerint a hunok elfoglalták Pannoniát, amit az ő nyelvükön Hungariának neveznek.

Az – „orum” és az – „ici” latin végződés, tehát tisztázandónak marad mindkét esetben a „gar”. Igen régi nyelvben keresendő, ami latin nem lehet, hiszen máig van Kashgár, Dzsungár, Bulgár, Hungár – ami jelent népet is, területet is. Labat szumér lexikonjában szerepel ez a szó a 333 és a 376 sorszám alatt. Egyik esetben kötelék-bilincs-lánc, a másik esetben védő töltés értelemben – tehát jelenthet szóösszetételben népet és országot. A régi törökben (hun nyelvben) is meg van ez a szó hasonló értelemmel. *Lenormant és Rawlinson bebizonyította, hogy a szumérnek mondott nyelv a szkítáké.*

A *Rex Hungarorum* tehát helyesen: a hunok, vagy Hun Ország királya. A *Sacra Regni Hungarici Corona* pedig a hunok, vagy a Hun Ország szent országkoronája – a latin nyelv szabályai szerint. Ez az elemzés egybevág azzal az ismerettel, hogy Álmos házából való királyaink magukat Atilla király leszármazottainak vallották és a Kárpát-medencét mint Atilla örökségét vették tulajdonukba.

Következésképpen nincs abban semmi tudománytalan, ha szellemi és

tárgyi műveltségünk dolgában a hunok és a szkíták világát faggatjuk.¹⁶ Tegyük addig, amíg itt is el nem viszik illetéktelenek azt, ami a miénk.

Tegyük ide néhány szót a szkíta (szittyá) népnévről. Eddig én még nem találtam hiteles korabeli írásos forrást arra, hogy a szkíták önmagukat így nevezték volna. Ilyen forrásra való utalással sem találkoztam. Ismereteim szerint, a korai görög irodalomban szerepel ez a népnév. Herodotos korában (Kr. e. 484 - 425 kb.) a görögök még személynevekhez is hozzáírták, hogy „a szkíta”. A „szkût” - szótó a korai görögben igen gyakori, tehát nagy valószínűséggel görög. Apolló szkíta származású és szkíta a kentaur, az aranygyapjú – tehát a fémművesség. Strabonnál olvasható Ephorus közlése: Anacharsis „a szkíta”, a hét görög bölcs egyike, feltalálta a fűtatót, a kéthegyű horgonyt (nélküle nincs hajózás mindmáig) és a fazekas korongot.

Ismeretes, hogy mind a görög, mind a kínai történetírók előszeretettel alkalmaztak saját nyelvük rendjébe tartozó népneveket. Ezek a népnév-szavak többnyire gúnyos, lebecsülő tartalmúak – miként a hun-magyar az előzőekben bemutatott mai amerikai példában. A mai franciák évszázadok óta, ha azt mondják „állat” (boche), azon a németet értik.

Az is igaz, hogy a lovasnépek eurázsiai világában az egyes népcsoportokat, de még a kisebb-nagyobb szövetségeseket is igen nehéz követni, esetleg évezredek során még ma is – visszatekintőleg – a számítógép korában. Görögnek, kínainak egyszerűbb volt a tőlük északra élő népeket közös szóval keltának, szkítának, vagy valamely csúfnevükön nevezni évezredekén át, de következetesen ugyanazzal a népnévvel. Mi is mondjuk ma, hogy „szlávok” és néha csodálkozunk azon, hogy nem szeretik a szlovákok, ha őket tótoknak, vagy a románok, ha őket oláhoknak nevezzük.

Több kiváló magyar szakember igazolta, hogy a görög nyelv tele van szkítákra utaló kifejezéssel és ezen szavak jórésze megtalálható a magyar nyelvben is (pl. dr. Aczél József: Szittyá-görög eredetünk. Turán Kiadó, USA, 1975).

Több, a korai magyar történelemmel foglalkozó kiváló szerző munkája

A Hárzás nő Chorezmben
(Sz. P. Tolszov után)

összefoglalójaként írta Gonda Ferenc „A turáni népek emlékei Európában és Ázsiában”. c. dolgozatában: „Ázsiában több mint tízezer évvel ezelőtt a tenger elvonult a Turáni Alföld fölül. Ezután keletről és dél-nyugatról az ott lakó népek szívárogta be, összekeveredtek és alkották a földjükről elnevezett *turáni népet*. Ez a keveredés nem előre kiszámított és nem volt arányos keveredés, ezért a turáni nép nem egységes. De a történelem folyamán kialakult közös jellemző vonás köztük, ami megkülönbözteti a környező népektől. A mongolokból és árjából kialakult nép faji jellegét – úgy vélem – lehetetlen megállapítani, mert benne, hol az egyik, hol a másik vonás kerül túlsúlyba.

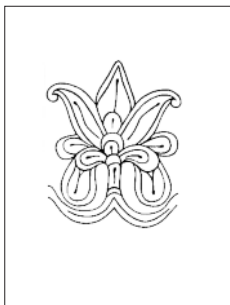
Ezen a területen alakultak ki apró kán-ságok, város-fejedelemségek, amelynek egy részét azután agresszív vezetők birodalmakká foglaltak össze. Azok a kisebb kánságok, amelyek szabadságuk megőrzését találták fontosabbnak – elvándoroltak. Ilyen vándorlás következett be a Kr. előtti nyolcezedik esztendőben, amikor a turáni

A *Palmettás nő* Dunhuangban – hárfával

nép egyik, szabadságszerető népe elhagyta Turánt és az Urálon, Volgán, Kaukázuson át Elő-Ázsiába vonult. Ezeknek a nyomait találjuk meg a mai Szíriában, Mezopotámiában és Arábiában. Sőt, egy kisebb része elvándorolt Egyiptom területére is és lettek Kis-Ázsia kultúrájának teremtető részesei. Ezek közül leginkább feltárt a mezopotámiai sumir-kultúra.”¹⁷

A Turáni Alföld leghíresebb állama Khorezm¹⁸. Sz. P. Tolszov az Orosz Akadémia tagja tárta fel a birodalom egyik híres kastélyát, amelyben az uralkodók laktak Kr. után 305-ig. A 2. emelet 5. sz. szobájában találták a „*hárfás nő*” képét.

Palmetta

A *hárfás nő* ikertestvérére én leltem Dunhuang barlangképei között. A barlangképek biztosan hun alkotások és Kr. után 400 körül készültek. A kép alsó harmadában látható hat ábra közül négy az egyik legősibb ideogramma 𐰽 jelentése juh, antilop, megtalálható az Uráltól Kínáig az íjjesztő népek körében.

Középen két *palmetta*. A régészek Álmos és Árpád honfoglalóit a „*palmetták népének*” nevezik, mert tárgyaikon igen gyakori ez a díszítő elem (*palmetta* = *stilizált pálmalevél*).

Indás palmetta

Indás tulipán

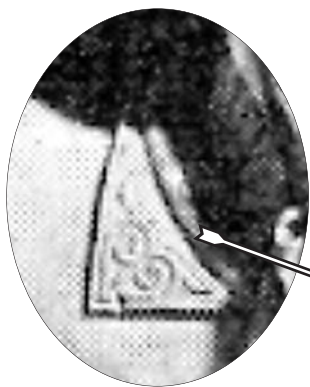
Neuschwanstein a bajor királyok ősi nyaralója. II. Lajos bajor király újjáépíttette 1869-től 1866-ig. A trónterem fölötti kupolán a diadalmas Jézus ül, mellette Mária, János apostol, körülötte angyalok. Alatta *pálmásor* – a havas Alpokban. A pálmák alatt egészalakos ábrázolások, összesen nyolc. Szemből nézve, középen jobbra áll civakodó Henrik, a II. Henrik császár (Boldog Gizella magyar királyné testvére) és balján utódai. Jobbra Szent István (Gizella férje), Szent Imre, Szent László, Szent Erzsébet.

Bamberg dómjában áll a híres „bambergi lovas.”¹⁹ A legenda szerint, ebben a templomban keresztelték Szent Istvánt és az oltárnál adták át neki Gizellát. István az oltárig lóháton ment.

A szoborról ezúttal csak annyit, hogy 1230 táján készült, a nyeregtakarón *palmetta* van, és a kő, amin áll régebbi mint a szobor és végig *palmetták* díszítik. A lovas nem katona, mert nincs fegyvere, tehát papi ember. De király,

Trónterem – Neuschwanstein

mert koronát visel. A korona nem a császári. Ki az, aki egyszerre pap és király? – csak az *apostoli magyar király*.

A művészettörténeti szakértők leginkább a *lovak* méltatják. Egyszerű, kemény harci ló, nem olyan, mint a szentek lova és nem cifra, mint a barokk kor lovagi ábrázolásain. Olyan, mint a *Sanszi hun agyag-seregben*²⁹, Kr. előtt 260 táján. Ember és ló aránya azonos.

A bambergi lovas – palmettás nyeregtekercsével

Lovas és ló. Sanszi

Pont ilyen lovak maradványai találhatók *honfoglalóink* sírjában. Évezredek, tudatos tenyésztés eredménye, az európai öslóból. Nagy menetképességű, egészséges, igénytelen, intelligens. A lószerszámon minden díszítés *palmettás* – itt bemutatunk egy homlokdísz és egy kocsi dísz Sansziból.

Palmettás ló homlokdísz. Sanszi

Palmettás kocsidísz

Agyagkatonák, s mindnek gyönyörű...

Palmettás nyeregdísz. Zemplén

...tömött bajusza van!

Bronz harckocsi

Sansziban a császár sírjához még nem nyúltak, de felette egy 115 méter magas piramis állt. Miként a *zempléni fejedelmi síron* is (Kr. u. 900 táján) egy kb. másfél méter magas, kőből épített *piramis* volt.²⁰ A sírból egy honfoglaló vezér emlékei kerültek elő, köztük egy *palmettás* nyeregdísz és egy *palmettás* edényke.

A híres agyagseregben mindenki tömött *bajuszt* visel, a *tábornok* 196 cm magas. Látott már

valaki ilyen magas kínait – tömött bajusszal?

A hun sereg bronzból készült harci kocsiját négy ló húzza, a kocsi *óriás kerekeinek* 32 *küllője* van, a harckocsiból négy irányba lehet löni. (L: az itteni képen). A hajtó bőrpáncéllal van védve. Fegyvere *hátracsapó számszeríj*, hozzá kétféle *bronz nyílvessző*. A számszeríj Európában 1400 évvel később jelent meg és soha nem volt hátracsapó. Ennyit a hunok haditechnikájáról. (Ez a kép a színes mellékletben található.)

Most egy kis ugrással Meksikó közepén termünk, Tlakszkalában vagyunk és a maja vezérek szerződés-kötését megörökítő freskó egy részét láthatjuk, Kr. után 400 tájáról.²¹ Itt jegyzem meg, hogy a legtöbb képem tökéletlen. Amikor fényképeztem, magam is olyan tájékozatlan voltam, mint a legtöbb magyar. Sokáig kell ezeket a képeket nézni, hogy megértsük, mit is látunk? – és az én felvételemről talán sok fontos részlet hiányzik.

Tlakszkala (színes mellékletben is)

Minden azték és maja vezér az ő nyelvükön *kán* – miként egész Euráziában, itt is ott is, jó harmincezer éve. A *kán majául kígyót jelent*, ami a legmagasabb szintű beavatott tudományos fokozata. Legfőbb istenük neve *Kukulkán*, vagy *Ketzálkán* – a fehérbőrű tollaskígyó. Ilyen fehérbőrű tollaskígyó díszíti minden szakrális épületük bejáratát – miként a császári palota bejáratát is *Beijingben* (Pekingben). A toll, a madár az

A hétvezér a Thuróczy krónikában – 1488

ég, míg a kígyó az alvilág szimbóluma. Közben van az ember, tehát a föld és így a hármasság megtestesítője.

A ketzal egy zöld tollú madár, az egyetlen amely rabságban elpusztul – a szabadság gyönyörű szimbóluma. A képen csak az egyik vezér visel ketzal koronát, de kezében hoz egy, az övénel díszesebb ketzal koronát, talán a szerződés tárgyát. A korona szent, nem fogja kézzel, csak palást-

Lovasok zászlóval – Dunhuang

tal. A palástot úgy tartja, hogy jobbra és balra 3-3 *piros sáv van, közte fehér*. Az egész képen uralkodik a fehér és a piros. A zöld szín a koronán kívül megtalálható még a szerződést kézfogással megpecsételni készülő két kán karján és vállán, valamint fehér tollkoronáján, de külön díszként. A többi kán tollkoronáján a külön dísz fehér. Középpütt látható két „barna-fehér” kán, akik közül az egyik talán a szerződést hozza. A kép bal oldalán áll a *bősárkány* saját külön sárkány-jelvényével. A szerződéskötésre a

A lovaskatonák és a kocsbi biztosan a hunokat idézi

háttérből áldását adja a (turul)madár. A két-toll még látható a háttérben a vezéri zászlókon, balra látható az un. *Árpád-sáv* zászló is. Ilyen formájú zászlókat Ázsiában mindmáig használnak. Vessük alaposan emlékezetünkbe ezeket a zászlókat és a kánok tollas fejéjéjét, mert most ezek útját követjük. A következő képen utolsó honfoglalásunk hét vezérét látjuk, a *Thuróczy krónikában* szerepelnek 1488-ban – ugyanolyan zászlókkal, mint a *maja* vezérek.

Elöl Álmos apánk, a *hétszer vágott Árpád-sáv* zászlóval, mögötte a *bősárkány*, utána egy kán – a mai *bajor* zászlóval. Összesen hét vezér zászlóval – és egy

Magyar zászló 1250 körül. Berni Történelmi Múzeum

zászló nélkül. *Dunhuangban a hunok zászlói* egyszínű feketék, a zászlók formája olyan, mint a fentieké, de van olyan is, amelyiknek egy és olyan is, amelyiknek hét foga van.

A következő képről több mindent kell mondani. A kocsit három ló húzza, a keréknek *tizenkét küllője* van. Abban az időben, az Európa föld-

Thuróczy krónika – 1486 (színes mellékletben is)

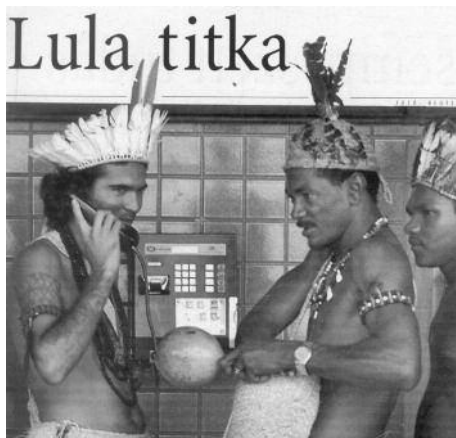
jén tényleg vándorló *germánok* kocsijukat többnyire maguk húzták, a kocsi kereke egy *hengeralakú fatörzs szelete*. Az egyiptomi harckocsik kerekének *hat küllője* volt Kr. előtt 2000-ben.

Itt, a képen látható kocsi kereke igen nagy.²² Ezeket, a minden kétséget kizáróan *hun kocsikat* a kínaiak „magas kocsi”-nak hívják, külön írásjele van:

𨋖 𨋗

A kocsin lévő, *fekete zászló-nak öt foga van és bojtyja*. Pont olyan, mint a Berni Történelmi Múzeumban őrzött *Árpád korabeli magyar zászló* – amit a múzeum igazgatója, egyesületünk alapító tagja leírt 18. sz. kiadványunkban.

Következő képünk a Thuróczy Krónikából, Kr. u. 1486 tájáról van. A kép bal oldalán lévő seregben a *király képe is látható*, talán az ő nyugati, páncélos zsoldos serege az – *pont olyan zászlóval*,

Mai inkák – telefonálnak

mint Dunhuangban a hunoké – csakhogy ez a zászló „Árpád-sávós” – miként a maja vezéreké. A fenti kép jobb oldalán, szinte valamennyien olyan tollas fejdísz viselnek, mint Tlakszkalában a maja vezérek. Lehetnek ezek az ősi rendjükhöz ragaszkodó magyarok? Talán István és Kopány csatáját látjuk? Zászlóik se idegenek. Vagy azt a titokzatos csatát mutatja, amelyet a Tarih-i Ungürüşz²³ is megemlíti, amelyben a magyar táltosok elpusztultak és ősi levéltárunkat elégették? Ki tudja...

Most pedig hagyjuk a zászlókat és kövessük a tollas fejdísz. A következő képen *inkák* telefonálnak 2004-ben. *Fejükön pontosan az a kétféle tolldísz, mint a majáké* úgy 1600 évvel korábban.

Az *inkák himnemű főistene Apu*, miként a Kordillerák egy csúcsának neve (6394 m). *Apu Kuckóban* lakott – ez a város a csillagászati tudomány egyik csodája. Az inkák 800 év alatt többet építettek, mint a kínaiak 3000 év alatt.²⁴

Kőtábla Nimródból Kr. e. 2000 tájáról

A maják himnemű főistenüket így szólítják: Hunapa. A *sfinksz* görög szó, titokzatosat jelent. A helybeli arabok *Abul Hun*-nak hívják²⁵. Az „*abul*” atya jelentésű, mint az ótörökben az *ata*, ami *aba*. A Szentírás újszövetségi részében Jézus urunk is így szólítja az atyát: „*ABA*” (Márk 14. 36). Amerikában van a hurri kán. A hurri egy valóban fergeteges, nagyerejű lovasnép volt – Kis-Ázsiában.

Francia kutatók Dél-Amerikában 40-30 ezer éves rétegben több teljes emberi csontvázat találtak. A helyreállított koponyák meglepték a kutatókat, mert nem mongolidok, amint feltételezték, hanem kelet-afrikai, amely típus egyszerre indult Északra, ahol jobbra fordulva Belső-Ázsiába, majd Ausztráliába és Új-Zélandra jutott. A másik csoport Európába ment, s talán ezek érkeztek Amerikába, így ők Amerika őslakói – a francia kutatók szerint²⁶.

A következő stéle (kőtábla) *Nimród városából (Folyamköz) való, a Kr. előtti 2. évezred* elejéről, bizonyára egy főpap, talán éppen Nimród ősapánk képe. A *tollkoronája* miatt mutatom. Nimród a szkíták első királya, csillagképe az égen van, két fia volt: Hunor és Magor, a mi három csodaszarvas legendánk szerint. Csodaszarvas legendája több népnek is van. A mi három csodaszarvas legendánkban az a közös és azért is a

*Korea utolsó császára a Yi dinasztiából napjainkban
(színes mellékletben is)*

miénk, mert mindhárom a Kárpát-medencébe vezet. Jegyezzük meg, hogy egy szumér legenda szerint, mielőtt az ember lett, az istenek a folyamközi Úr városában laktak. Ábrahám is onnan jött.

Következő képünk napjainkban készült. *Korea utolsó császára* hazájába ment, hogy segítse az ország egyesítését. Felöltötte ősei ünneplő ruháját, s abban állt a fényképezők elé.

A képen feltűnő a fekete-fehér, tehát a két végletben a harmónia keresése. Szembe tűnik még a piros, a fehér és a zöld. Középputt a *hármashalom, rajta az életfa – ami kettős kereszt*. A „hármashalom” a legrégebbi szumér képírásban föld,

ország, haza jelentésű. Jobbról és balról két-két kígyó, mint őrállat, ami jelzi, hogy viseljük *bőszarkány*.

Végére hagytam egy képet, amit igazából csak színesben szabad nézni. Előre megmondom, hogy Auszália közepén, az őslakók szent hegyén fényképeztem, a sziklára festett kép *kora kb. negyvenezer év*.

Ez a kép is – miattam – tökéletlen, de amikor megláttam, szinte földbe gyökereztem. *Csak a tollkoronát* figyeltem. Nyilván egy istenség.

A korona nem félrecsúszott – a fejét tartja kissé oldalvást. Megállapítható, ha észreveszem a két szemét, orrát, száját. A jobb karját áldásra emeli, ez azonnal látható. Ami középputt van, az nem lehet az ő másik keze, mert három ujjja van, mindegyiken két-két karom. Csak jóval később vettem észre a bal karját, de mivel a személy kissé oldalra van fordulva, a bal karja a kézzel, csak

Sziklára festett kép Ausztráliában.

*Kora kb. 40'000 év
(színes mellékletben is)*

két, szinte párhuzamos vonal. Jól látható az ujj bögye, lejjebb a tenyér (oldal nézetből!), tovább le a kar. Valaha ezt primitív művészetnek mondták, de ma tudni lehet, hogy ez az igazi művészet: nem fényképet kell rajzolni, festeni, hanem művészi adottsággal a lényegét kell néhány vonással megragadni. Ez történt itt.

A képen lévő személy úgy tartja áldásra két kezét, mint ma minden imádkozó, áldást osztó személy. Mögötte csillagos ég, de a feje felett lehet valami fényes (képemről sajnos lemaradt). Előtte valami hullámszik, de fortyog és igen színes. Valami kerek, vagy gömbölyű kiemelkedik ebből (a világmindenség kerekded formákból áll).

Lehet, hogy a Föld teremtésének legősibb ábrázolásával van dolgunk? Ismerték a Föld formáját? Szumér tankönyvben áll, hogy a Föld gömbölyű...

Aranyedény a zemplémi fejedelmi sírból palmettás díszítéssel. Kr. u. 900 tájáról

Finitus

A tudomány dolga a világ megismerése. A világot adatok írják le, ezért a tudomány feladata az adatkeresés, az új adat ellenőrzése és ha valódi, akkor hiányos tudományos világképünkbe való ültetése. Ha az adat a képbe igazodik, akkor minden megy tovább, de ha az ellenőrzött és valóságos adat a képbe nem simul, akkor a képet kell úgy alakítani, hogy ez az új adat elhelyeződjék benne. A tudomány nem ismer más utat.

Blaskovics József, amikor a Tari h-i Üngürüsz szövegét magyarba ültette, az üngürüsz szót nem fordította le. Fontos szabály: ősi népneveket lefordítani tilos. Az üngürüsz pedig jelent magyart, avart, hunt, szkítát – talán mást is – de a hosszú történetben a Tari h-i Üngürüsz – ha ezekről a népekről van szó – csak ezt az egyetlen népnevet ismeri. A történet szerint a Kárpát-medencében az üngürüszök élnek, akik ide háromszor bejöttek, először a történelem előtti időben, tehát amikor írott történelem még nem volt.

Történelmet írni és olvasni sokféleképpen lehet. A történész, a nyelvész olvassa az írott forrásokat, a régész a tárgyi leleteket, stb. A génkutató pedig olvassa a génekben megírt, akár soktízezer éves történelmet. Ez egy új tudományág, adatai frissek, módszerei még finomodni fognak.

A világ tizenhét élvonalbeli genetikus szerint az Eu19 *haplotípus* előfordulása Európában a magyar mintában a legnagyobb: 60%. Henkey szerint a mai magyarság 54.3-a törökös típus. Két tudományág – az embertan és a genetika – egymástól teljesen függetlenül, szükséges és elégséges módon egybevágó eredményre jut. Henkey magyar, a másik tizenhét között nincs magyar. Az embertan és a genetika mért jegyei sokezer éven keresztül semmit, vagy alig változnak. *A százötven éve tartó vita lezárult.* A két adat ilyen nagyfokú egybevágása következtében elvesztette tudományos létjogosultságát a finnugor nyelvészek nyelvészeti feltételezéseire épített őshazaelmélete és még bizonytalanabbá vált az ugyancsak nyelvészeti feltételezésekre épített közös finnugor ősnép és ősnyelv elképzelése.

Cser Ferenc töprengése immáron az embertan és a genetika alátámasztásával így módosul: a magyarság a Kárpát-medencében 40-35.000 éve itthon van. *Ceterum censeo. Finitus.* Egyszer valaki azt írta nekem: „Isten a magyart az emberiség kovászának rendelé”.

Felsőőr, 2004. ígéret hava

Csihák György

Színes melléklet

*Bronz harcokcsi.
Sanszi*

*A lóhajtó mellett
a hátracsapó
számszerj,
mögötte kétféle
bronz nyílvevő*

Tlakszkala Kr. u. 400 táján. Maja vezérek szövetségkötése

Thuróczy krónika – 1486

Korea utolsó császára a Yi dinasztiából napjainkban

Sziklára festett kép Ausztráliában. Kora kb. 40'000 év

Függelék

UNGARISCH HISTORISCHER VEREIN ZÜRICH ZÜRICH MAGYAR TÖRTÉNELMI EGYESÜLET

ASZTALTÁRSASÁGAINK - UNSERE TAFELRUNDEN

AUSTRALIA

István **Nagy** (Adelaide)
2/13 Lassie Ave.,
Windsor Gardens SA 5087
T: 08/83678581
E-mail: vando-
mis@webmedia.com.au

Géza **Katona** (Hobart)
11 Zomay Ave., Dynnyrne 7005
Tasmania
T: 03/62233174
katona@tasmail.com

József **Kozsik** (Melbourne)
9 Hilbert Courth
East Oakleigh Vic. 3166
T: 03/95684590
E-mail: cserenc@netscape.net

Károly **Gerecs** (Sydney)
13 Bangalla Road
Concord West NSW 2138
T: 02/97431748
E-mail: gerecs@tpg.au

AUSTRIA

László **Kelemen**
A-7501 Unterwart 300
T: 0043/3352/38788
E-mail: office@umiz.at

MAGYARORSZÁG

Sancz Klára Lujza
H-1117 Budapest,
Hamzsabégi u. 20.
T: 0036/1/2095960
E-mail: sanczklara@pim.hu

Szalkai László

H-6800 Hódmezővásárhely
Futó Mihály u. 12.
T: 0036/62/243929
E-mail: csereszny-
es@mail.cserko.sulinet.hu

NEUSEELAND

Steven Andras **Toth**
12 Webb Street, Christchurch
T: 03/3557448

ROMANIA

László **Barabási**
Széki út 157,
RO-530203 Miercurea Ciuc
T: 0040/98/302501
E-mail: barabasil@freemail.hu

Dr. József **Faragó**
Dragalina 8/14
RO-400024 Cluj-Napoca
T: 0040/264/193666
E-mail: faragojosef@usa.net

Anna & Lajos **Sipos**
Str. Moldovei 13/B
RO-540542 Tg. Mures
T: 0040/265/244139
E-mail:
molnarj@ms.sapientia.ro

SERBIA

Lajos **Szabó**
Partizanskih baza 17
YU-24000 Subotica
T: 00381/24/547504
E-mail: gsepsey@tippnet.co.yu

SLOWAKIA

Kornélia **Csala**
Másiarska 59
SK-040 01 Košice
T: 00421/55/6254184
E-mail: obcklub@stonline.sk

Dr. Ottó **Csámpai**
Vyšehradská 13
SK-851 06 Bratislava
T: 0042/903/453514
E-mail: csotto@netax.sk

Zoltán **Beke**
Dovčiková 1
SK-048 01 Rožnava
T: 00421/905/968338
E-mail: beke@pobox.sk

SWEDEN

Frigyes **Hutter**
Kantyxegängen 8
SE-42147 Västra Frölunda
(Göteborg)
T: 0046/31/479789
E-mail:
fredrikhutter@hotmail.com

Néhány fontosabb gondolat részletei tanulmányozására ajánlott irodalom

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület (ZMTE) kiadványait csak a mellékelt kiadványaink jegyzékében szereplő sorszámmal jelölve

1. ZMTE 37. sz. 443-452 old., 105-107 old.
2. ZMTE 37. sz. 173-184 old.
3. ZMTE 37. sz. 185-194 old.
4. ZMTE 37. sz. 72. old.
5. ZMTE 15. sz. 43-49 old.
6. Trubetzkoy, N. S. : Gedanken über das Indogermanproblem. Acta linguistica, 1. 1939. Ismertette Götz László: Keleten kél a nap. I. köt.
7. ZMTE 37. sz. 195-224. old. Összefoglaló
8. ZMTE 28. sz. 200 oldal
9. Padányi Viktor: Dentumagaria. Transsylvania Kiadó, Buenos Aires 1963. 450 oldal
10. ZMTE 23. sz. 34-40 old.
11. ZMTE 3. sz. 50 oldal, 4. sz. 256-259, old., 20. sz. 174-182. old.
12. ZMTE 37. sz. 119-134. old.
13. Götz László: Keleten kél a nap. 5 kötet
14. László Gyula: 50 rajz a honfoglalókról. Móra kiadó, Budapest 1982. 107. oldal
15. ZMTE 37. sz. 417-434. old.
16. ZMTE 29. sz. 56 oldal
17. ZMTE 1989. évi Felsőőr/Oberwart Östörténeti Találkozó kötetében
18. Tolsztov, Sz. P.: Az ősi Khorezm. Magyarul 1950
19. ZMTE 26. sz. 44-47. old.
20. ZMTE 38. sz. 48-65. old.
21. ZMTE 31. sz. 165-172. old.
22. ZMTE 1989. Felsőőr /Oberwart Östörténeti Találkozó kötetében Du Yaxiong dolgozata
23. Magyarok Története. Magvető Kiadó, Budapest 1982. 33-375. old.
24. ZMTE 35. sz. 174-175. old.
25. Némäti Kálmán: Szfinx történelmi kutatásom. Budapest 1914
26. ZMTE. 35. sz. 174. old.

Válaszfalak nélkül

Egyesületünket megtisztelik azzal, hogy lapjukban gyakran jelennek meg írások rólunk, helytadnak a magyar régmúlt, a magyar történelem kérdéseinek.

Az természetes, hogy a reagálásokban ellentétes nézetek is megjelennek, sőt: tévedések is becsúsznak. Így például „Az eltévedt lovas nyomában” (lapjuk egy korábbi számában) *dr. Skripecz Sándor* vállveregetve ír laikus gondolataimról, sőt kifejti – amit én sohasem tettem –, hogy nem értek egyet a magyar östörténet „hivatalos” irányzatával. Ebből aztán levezet mindent, ami ilyenkor szokás: délibábos nyelvészkedést, (főleg sumér) romantikát, halzsíros atyafiságot stb.

Mivel, a talán legérzékenyebb területeken is megindult a nagy válaszfalak lebontása, ajánlom, fogjunk hozzá közösen, saját szellemi világunk bennünket egymástól elválasztó nagy falainak lebontásához. Egyesületünk, a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület bontva-építve ezt teszi több mint tíz éve. Rendeztünk a világ hét országában kilenc alkalommal magyar östörténeti találkozót, az utóbbi hármat Magyarországon. Háromszor szerveztünk magyar történelmi iskolát a hazában, és a szomszédos országokban három övezeti történésztalálkozót. A rendezvények anyagát eddig tizenhárom kötetben kiadtuk, amelyet ingyen adtunk az iskolánkban, évenként mintegy kétszáz résztvevőnek, továbbá háromszáz magyarországi könyvtárnak, valamint hatvanhárom ország százhuszonnyolc könyvtárának. Könyveink kaphatók az egész Kárpát-medencében.

Szerencsénkre a Magyar Nemzetben *Rosdy Tamás* tollából, az egyesület alapállását helyiesen kifejező írás jelent meg (A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület tevékenységéről, 1994. szeptember 24.). Ugyancsak *Rosdy* által közvetített nyilatkozatot olvashattunk *Róna-Tas* Andrásról (Bármikor felbukkanhat új adat, 1994. december 23.). *Rosdy* rákérdezett azokra, amiket én felvettem és *Róna-Tas* – erről tudva vagy nem – korrektül nyilatkozott.

Ennek ellenére bőven lenne javítani való. Sokan hangsúlyozzák, hogy nyitni kellene több irányba. (Miért van az, hogy például egyes vezető régészeink, történészeink ebben a tárgyban nyilvánosan mást mondanak, mint négy szemközt?)

Ezen a téren, a hazában, az elmúlt ötven évben súlyos mulasztás

történt. Viszont a haza határain kívülről magyarok sok területen, igen jelentős eredményeket értek el. Talán azért, mert a több nyelven beszélő kintiek jobban hozzájutottak más forrásokhoz is, mint azok, akik mondjuk a Nagy Testvér egyik Nevesincs Intézetében tevékenykedtek. Az ember hajlamos arra, hogy elhiggye, amit tanáraitól hall. Ezután, ezek az emberek egymásra mutatva kijelölik a tudóst és a követendő utat – a meghatározott cél jegyében. Ha ezek után valaki kitáncol a sorból, akkor születik – egyebek mellett – a kacarászva kimondott sumér ötlet. A polgárokat nem érdekli, hogy aki mondja, az az életben soha nem kutatott a nyelvészet, pláne a sumér nyelv területén, akiről viszont állítja, hogy délibábos nyelvészkedő, az a Pázmány Péter Tudományegyetemen doktorált nyelvészetből, majd közel negyven éven át kutatott és publikált, több nyelven, rangos helyeken is a sumér és a magyar nyelv összehasonlítása tárgyában – hogy csak egyetlen valódi példát említsek. De mondhatok mást: jóllehet a magyar őstörténetet a finnugor nyelvészek előírásai szerint kell kutatni, írni és tanítani – nincs magyar összehasonlító nyelvészet. Nyelvészeink százötven éve kizárólagos joggal kutatják az általuk finnugornak nevezett nyelveket. A magyarról megállapítják, hogy erősen ragozó nyelv, de se az ősi (pl. sumér ó-egyiptomi), sem a mai (pl. japán) erősen ragozó nyelvekkel nem hasonlítják össze.

Egyesületünk tevékenységét, bármely anyagát bárki átnézheti, megfogja állapítani, hogy bennünket végső fokon a szeretet vezérel és baráti kézfogásra nyújtjuk kezünket minden irányba. Az egyes írásokban – ha nagy ritkán is – megszólalhat ugyan a keserűség vagy a vád is, de ez az adott szerző joga, nem az egyesület állásfoglalása. Nyitottak vagyunk atekintetben is, hogy az említett falak lebontására és a közös építkezésre új utakat találjunk.

Dr. Csihák György
a Zürichi Magyar
Történelmi Egyesület
elnöke

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület kiadványai

1. **Első (Benidormi) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai.** (153 oldal, ebből 60 oldal angol, francia és német nyelvű). Zürich, 1991. ISBN 963 02 8926 1
2. **A Második (Zürichi) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai.** (140 oldal, ebből 50 oldal angol, francia és német nyelvű). Zürich, 1993. ISBN 963 02 8926 2
3. **Magyarok Őstörténete.** Összefoglaló áttekintés. (48 oldal). Írta a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület őstörténeti írói munkaközössége, Zürich-Budapest, 1992. ISBN 963 02 8925 3; második kiadás 1996. ISBN 963 85274 6 3
4. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Első (Szegedi) Magyar Történelmi Iskolájának Előadásai és Iratai.** (275 oldal, az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor). Zürich, 1993. ISBN 963 8465 00 X
5. **Magyar Történelmi Tanulmányok 1.** (133 oldal) Kiegészítő tanulmányok a Tabi iskola előadásaihoz. Zürich, 1993. ISBN 1217 4629
6. **Csihák György: A magyar parlamentarizmus ezer éve.** (91 oldal) Összefoglaló áttekintés. Budapest, 1990. ISBN 963 02 8925 3
7. **Nagy Gyula: Az ellopott magyar őstörténet. Magyar Történelmi Tanulmányok 2.** (119 oldal). Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 04 4112 8
8. **Képeslapok magyar történelmi motívumokkal.** 8 különféle, szimpla és dupla
9. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Második (Tabi) Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai.** (416 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 04 4413 5
10. **Die Frühgeschichte der Ungarn.** Zusammenfassung (Geschrieben von der Arbeitsgruppe des Ungarisch Historischen Vereins Zürich. 54 Seiten). Zürich-Budapest, 1994. ISBN 963 85 274 4 7
11. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Harmadik (Tapolcai) Magyar Történelmi Iskolája Előadásai és Iratai.** (224 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 85 274 12
12. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Első (Székelyudvarhelyi) Övezeti Történésztalálkozó Előadásai és Iratai.** (180 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1994. ISBN 963 85274 2 0
13. **Csihák György: Beszélgetés népemmel a hazánkról.** (64 oldal) Budapest-Zürich, 1995. ISBN 963 85274 5 5
14. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Második (Komáromi) Övezeti Történésztalálkozó Előadásai és Iratai.** (152 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Komárom-Komárno-Zürich, 1995. ISBN 963 85274 3 9
15. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Kilencedik (Tapolcai) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai.** (143 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1995. ISBN 963 85274 1 2
16. **Csihák György: Ex Oriente Lux.** (250 oldal) Tanulmány a magyar múltról, jelenről és a jövőről. Budapest-Zürich, 1996. ISBN 963 85274 7 1
17. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Tizedik (Tapolcai) Magyar Őstörténeti Találkozó és Negyedik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai.** (258 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1996. ISBN 963 85274 8 X
18. **Germann Georg: Ungarisches im Bernischen Historischen Museum (mit Farbbildern). A Berni Történelmi Múzeum magyar emlékei** (kétnyelvű kiadvány szí-

- nes képekkel 44 oldal). Előszó: Claudió Caratsch. Bern-Budapest, 1996. ISBN 963 85274 9 8
19. **Csámpai Ottó: Nemzet és társadalom. Bevezetés az etnoszociológiába.** (152 oldal) Budapest-Zürich, 1996. ISBN 963 85684 02
 20. **Honfoglalásunk és előzményei.** A tizenegyedik Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai (173 oldal). Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. 10 oldal angol-magyar-német-francia és orosz nyelvű őstörténeti fogalmak. **Keresztény egyházak és történelmi szerepük a Kárpát-medencében.** Az Ötödik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai (110 oldal). Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1997. ISBN 963 85684 1 0
 21. **Nagy Kálmán: A honfoglalás hadtörténete.** (151 oldal) Budapest, 1998. ISBN 963 7810 97 8 (Közösen a Szabadtér Kiadóval)
 22. **Csihák György: Válasz népem kérdéseire a hazánkról.** (102 oldal) Budapest-Zürich 1999
 23. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Nyolcadik (Kaposvári) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai.** (140 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 2 9
 24. **Die Ungarn und die Abtei Sankt Gallen. Magyarok és a Szent Galleni Apátság.** (118 oldal) Az előadások szövege. St. Gallen-Budapest, 1999. Kétnyelvű kiadvány a Magyar Nemzeti Múzeumban 1998-ban rendezett „Die Kultur der Abtei Sankt Gallen” című kiállítás alkalmával, az ELTE-n rendezett nemzetközi konferencia előadásai. ISBN 963 85684 3 7 (Közösen St. Gallen Kanton levéltárával) – Második kiadás ISBN 963 86100 8 5
 25. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Harmadik (Londoni) Magyar Őstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai.** (188 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 5 3
 26. **Csihák György: A magyar nemzeti múltja « Szent István király életműve és a magyar államalapítás « A bambergi lovas « Sacra Regni Hungarici Corona és a magyar közjogi rendezés kérdései ma « Magyar - nép - kisebbség.** (94 oldal) Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 6 1
 27. **Fünfzehn Jahre UHVZ - A ZMTE tizenöt éves 1985 - 1999.** (50 oldal) Zürich-Budapest, 1999. ISBN 963 85684 7 X
 28. **Nagy Gyula: Az ellopott magyar őstörténet II.** (200 oldal) Budapest-Zürich, 1999. ISBN 963 85684 4 5
 29. **Csihák György: Dunhuang barlangképei és a Sánszi agyagkatonák néma üzenete a magyar műveltség gyökereiről.** (56 oldal) Budapest-Zürich, 2000. ISBN 963 85684 8 8
 30. **A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Erdélyi Övezeti Történetstálalkozói (1995-1999) Előadásai és Iratai.** (312 oldal) Az előadások szövege, jegyzőkönyv, műsor. Budapest-Zürich, 2000. ISBN 963 85684 9 6
 31. **A honfoglalás és az 1848-1849-es magyarországi polgári forradalom és szabadságharc évfordulójára.** A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Tizenharmadik Magyar Őstörténeti Találkozója és Hetedik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai. (284 oldal) Budapest-Zürich, 2001. ISBN 963 86100 5 0
 32. **Barabási László: Nemes Székely Nemzet – Csillagösvényen.** (Regény, 112 oldal) Csiksomlyó-Budapest, 2001. ISBN 963 86100 4 2
 33. **Csihák György: Magyar nempolitikai írások.** (51 oldal) Budapest-Zürich, 2002. ISBN 963 86100 0 X
 34. **Kiadványaink tartalom jegyzéke – Vereinspublikationen mit Inhaltsübersicht.** (44 oldal) Zürich-Budapest, 2002. ISBN 963 86100 7 7

HIS TORISCHER VERE

IN

UNGARISCH

INFO

**Ungarisch Historischer Verein Zürich
Zürichi Magyar Történelmi Egyesület**

Sekretariat der Treffen zur Frühgeschichte der Ungarn
Magyar Östörténeti Találkozók Titkársága
CH-8047 Zürich, Postfach 502
Postscheckkonto: Zürich 80 36214-1
www.zmte.inf.hu
zmte@freemail.hu
Präsident/Elnök: Dr. György J. Csihák
Telefon: 0043/3352/31872

Gemeinnütziger Verein. Svájci Közérdekű Egyesület

Kapcsolati cím Magyarországon
Sancz Klára Lujza
H-1117 Budapest, Hamzsabégi u. 20.
T: 0036/1/2095960
E-mail: sanczklara@pim.hu

Nyilvános előadás
minden hónap utolsó előtti csütörtökjén 17 órakor
H-1051 Budapest, Arany János u. 10. Telefon: 0036/1/3112248

www.aranytiz.hu
aranytiz@freemail.hu

Tafelrunde/Asztaltársaság:

*Adelaide / Budapest / Christchurch / Csikszereda / Felsőőr / Göteborg /
Hobart / Hódmezővásárhely / Kassa / Kolozsvár / Marosvásárhely / Melbourne /
Pozsony / Rozsnyó / Szabadka / Sydney*

**ZÜRICH
MAGYAR
TÖRTÉNELMI
EGYESÜLET**